

ESTI KURIR 15-étől a félhatos gyorsal érkezik.

A színházi törvényszék

Kiss Manyi ügyét

is letárgyalta. Őt is bűnösnek találta és ezért gázsijának harminc százalékára ítélte.

A színházi törvényszék ítéletéről

dr. Eisner Manó ügyvéd a következőket mondotta:

— Ügyvédi neveltségemnél fogva ítéletről nem szívesen nyilatkozom, ha mindjárt nem is rendes bírói ítéletről van szó. Azzal a súlyos benyomással szemben azonban, amelyet a színházi törvényszék újabb ítélete kelteni alkalmas, kötelességemnek érzem, hogy a megadott alkalommal éljek. Öszintén mondhatom, hogy nemcsak hogy nem vártam ezt az ítéletet, de az engem a tárgyalás anyagának pontos ismeretében eggyenesen meglepett. Nézetem szerint a felhozott vádak ön-

magukban véve sem indokolják ezt a súlyos ítéletet, de a szolgáltatott cáfoló bizonyítékok nagy száma, kifogástalansága és meggyőző ereje mellett — a felmentés esetét kivéve — csak csekély pénzbüntetésre gondolhattam.

— Biztosan hiszem, hogy ez az ítélet éppen olyan fogadtatásban és felülbíráásban fog részesülni az Országos Színészegyesület fegyelmi tanácsa részéről, mint amilyenben a színházi törvényszék első hasonló ítélete részesült. Sajnálatosnak csak azt tartom, hogy ez az ítélet nem alkalmas a primadonnává válás megoldására, de nem fogja szolgálni a színház belső nyugalmanak és rendjének helyreállítását sem és aligha fogja növelni a közönség rokonszenvét és érdeklődését a város színháza iránt. Valószínűnek tartom, hogy ez az ítélet és a színháznak ezzel kapcsolatos ügyei még más fórumokat is foglalkoztatni fognak.

otthon váró éhező hozzátartozóinknak legalább egy-kétszerre elég kenyérrel vihetünk és legalább egyszer egy héten nedves fűtetlen lakásunkat egy rövid időre a kapott husz kiló fával felmelegíthetjük.

Hiába vártunk azonban kora reggeltől dél-utánig. Bozsó kapitány ur három óra előtt néhány perccel tudomásunkra hozta, hogy csak azok kaphatnak kenyeret és fautalványt, akiknek a bejelentőlapjuk már számozva van, akiké nincs, azok csak a jövő, tehát a mostani pénteken fognak utalványt kapni.

Egyheti újabb nélkülözés után a mai napon kora reggel újra megjelentünk és várakoztunk délután három óráig

abban a biztos reményben, hogy az utalványokat meg fogjuk kapni. Ujra csalódtunk. Bozsó kapitány ur megint azzal intézett el bennünket — számszerűt körülbelül százunkat — hogy csak mához egy hétre kaphatunk kenyeret és fautalványokat.

Erre mi azt mondtuk, hogy ezt közölni fogjuk Lajér Dezső szociáldemokrata törvényhatósági bizottsági taggal és a Délmagyarországgal. Válasza erre az volt, hogy mehetünk, ahova akarunk, ő már nem adja ki a kenyeret és fautalványokat, mert olyan éhes, hogy lefordul a székről. Ezzel elvált tőlünk.

A kapitány ur haza ment ebédelni, mi pedig félünk haza menni, mert hideg szobában didergő és éhező gyermekeinknek csak Bozsó kapitány urnak azt az üzenetét vihetjük, hogy éhezzenek és fázzanak velünk együtt még egy hélig, ha ugyan akkor megint nem az fog történni, mint most. Ezért nem sietünk haza, hanem először elmondottuk panaszaunkat Lajér Dezső szociáldemokrata bizottsági tagnak, tőle pedig eljöttünk a Délmagyarország szerkesztőségébe élő példával bizonyítani, hogy milyen „megértéssel” kezeli a város egyik tisztviselője az éhező és fázó munkanélküli családok sorsát.

Tisztelettel: Kilenec aláírás, P. L., r. R. K., S. S., D. J., Sz. A., K. A., Sz. J. né. Cs. J. né és D. I.

Miért drágák

egyes magyar iparcikkek

Debrecen átirata Szegedhez

(A Délmagyarország munkatársától.) Debrecen törvényhatósági bizottsága érdekes átiratot intézett Szegedhez. Az átirat közli, hogy a debreceni közgyűlés a közelmúltban felterjesztést intézett a kormányhoz különböző hazai gyártmányú iparcikkek túlmagas árának letörése érdekében. Kifejtette, hogy a hazai gyárakban előállított tűzoltólétrák, autókalkatrések, autógumik, gőzgépek, turbinák, villamos generátorok minőség és tartósság szempontjából felvehetik a versenyt a külföldről importált áruval, áruk azonban legalább ötven százalékkal drágábbak, mint az exportált áruké. A városokat szigorú miniszteri rendeletek kényszerítik arra, hogy amit hazai gyárak is előállítanak, azt nem rendelhetik meg külföldről, bármilyen nagy terhet is hárít ez a rendelkezés az amúgy is nehéz pénzügyi helyzettel küzdő városi és községi háztartásokra. Debrecen közgyűlése a magyar gyárpar támogatását helyesnek és indokoltnak tartja, de nem a közönség rovására és nem olyan körülmények között, mint amilyenek ezen a téren uralkodnak. Megállapítása szerint ugyanis a magyar gépgyárak ötvenszázalékos haszonnal dolgoznak, ami tarthatatlanul sok. Ha megelégednének a szokásos polgári haszonnal, akkor senkinek sem lehetne kifogása a magyar gyártmányok favorizálása ellen.

Debrecen közgyűlése azt kérte a kereskedelmi minisztertől, hogy állapítsa meg, milyen haszonnal dolgoznak ezek a gyárak, a rendes polgári haszonnál nagyobb hasznot pedig adóztassák meg olyan súlyosan, hogy a gyárak ennek következtében az árak leszállítására kényszerüljenek. Átiratában azt kéri Debrecen Szegedről, hogy intézzon hasonló szellemű felterjesztést a kormányhoz.

A polgármester a köriratot átküldte véleményezés végett a kereskedelmi és iparkamarához, azután a műszaki bizottság elé terjeszti és annak javaslatával viszi a közgyűlés elé.

Dr. Herceg Esterházy Pál husárgyárterményének árusítása

Schlesinger fűszer-, csemegeüzletében

(Kigyó uca 1.)

Nagy választék sonkákban, fűszerekben.

Állandóan friss áruk. Olcsó árak. 260

Hangos botrány a Feketesas-uccában

5 rendőr küzdölme egy fuvarossal — Izgalmas hajsza után fogták el a Szent István-téren

(A Délmagyarország munkatársától.) Hangos botrány és verekedés játszódott le pénteken délután a Feketesas-uccában. A botrány filmszerű üldözési jelenetekben is bővelkedett.

Boldi Ferenc fuvaros társaival összeszólkózott, ami nemsokára vad verekedésé fajult. A nyílt uccán zajongtak, ütötték-verték egymást. A hangos jelenetnek nagy nézőközönsége támadt, de senki sem igyekezett a dulakodókat széjjelválasztani. A lármára előkerült a rendőr is, aki az uccai botrány résztvevőit le akarta igazoltatni.

Amikor Boldi meglátta a rendőrt, kiugrott az öt körülvevő gyűrűből és menekülni igyekezett. Abban a pillanatban ért oda egy stráfkocsi, Boldi nem sokat gondolkodott, felugrott a kocsi sára. Szinte rárohant a kocsi sára, vállon ragadta és torkaszakadtából kezdett kiáltani:

— Hajts, ahogy tudsz! Mingyárt elfognak a rendőrök...

A kocsi sárjában a lovak közé vágott és meg-

kezdődött a Feketesas-uccán végig a vad vágatás. A rendőr és a tömegből sokan a kocsi után vetették magukat. Lármá, kiáltás verte fel az uccát, a kocsi azonban tovább rohamolt.

A vasúti üzletvezetőség előtt álló rendőr felfigyelt a lármára, látta a vágató kocsit, rajta a hadonászó embert és most már ő is a kocsi után iramodott. Amikor a kocsi a Szent István-térre ért, megállt. Előkerült egy harmadik rendőr, majd egy negyedik is, közrefogták Boldit és elő akarták állítani az ügyeletre. Ez azonban nem ment simán. Boldi nem hagyta magát, szembeszállt a rendőrökkel, akikkel formális közelharcot vívott, ütötte-verte, ahol érte őket. Közben futólépésben megérkezett az ötödik rendőr is és most már öten igyekeztek a dühöngő embert megfékezni. Hosszu küzdelem után végre sikerült megkötözni, ezután ráfektették a stráfkocsira, felültek a rendőrök is és így vitték be Boldit a kapitányságra, ahol kihallgatása után hatóság elleni erőszak címén őrizetbe vették.

Munkanélküliek levele a polgármesterhez: hogyan történik az inségkenyér kiosztása

(A Délmagyarország munkatársától.) A munkanélküliség szomorú frontjáról nap-nap után kétségbeesett jankiáltások hangzanak. A város nem juttatja munkához a munkáért könyörgő kezeket, mindössze kenyér és hetenként egyszer husz kiló fa az a maximális segélyezés, amelyben a város a nyomorgó munkanélkülieket részesíti. De a segélyek kiosztása sem történik meg olyan formában, amint azt megkövetelni lehetne. Arról számol be most a hír, hogy a faosztásnál a város egyik tisztviselője a munkanélküliekkel szemben meg nem engedett bánásmódra ragadtatja magát.

A munkanélküliek egy csoportja járt pénteken a szerkesztőségünkben és közölték az inségsegélyosztás körül lejátszódó eseményeket. Az ügyben a munkanélküliek a következő levelet intézik a polgármesterhez:

„Méltóságos Polgármester Ur! Szinte lehetetlen, hogy panaszainkat Méltóságod elé közvetlenül előterjeszthessük, mert a tapasztalatok arra tanítottak meg bennünket, hogy

Méltóságod személye a mi részünkről nem közelíthető meg. Ezért vagyunk arra kényszerítve, hogy a nyilvánosság útján juttassuk el sérelmünket és egyúttal annak a reményünknek adjunk kifejezést, hogy nemcsak meghallgatásra, hanem orvoslásra is talál.

Tulnyomórészt azok közé tartozunk, akik a hosszú idő óta tartó munkanélküliség következtében minden értékesíthető tárgyunkat vagy zálogházba vittük, vagy pedig eladtuk. Lakbérünket hónapok óta képtelenek vagyunk fizetni. Munkát hiába keresünk, sehol sem találunk. Sem nekünk, sem családunknak betévé falatunk nincs. Ilyen körülmények közt nem szórakozásból, hanem a végső kényszer folytán félre kellett tenni szemérmességünket és hogy az éhenhalástól megmeneküljünk és megmentsük családunkat, mi is jelentkezünk a város közönsége által kijuttatott segélyek igénybevételére.

A kapott utasítás szerint már az elmúlt hét péntekjén jelentkezünk a kenyér- és faszelvényekért Bozsó kapitány urnál.

Reggel hét órától délután 3 óráig várakoztunk abban a reményben, hogy

OKULARIUM

Kellner Márton látszer és fotoszaküzlet, Kárász u. 8.

Értesít m. tisztelt uróit, hogy üzletét feb. 6-án a szemben levő Deutsch Albert rádió cég helyiségébe helyezi át. Átköltözés előtt

raktárát mélyen leszállított áron árusítja.